

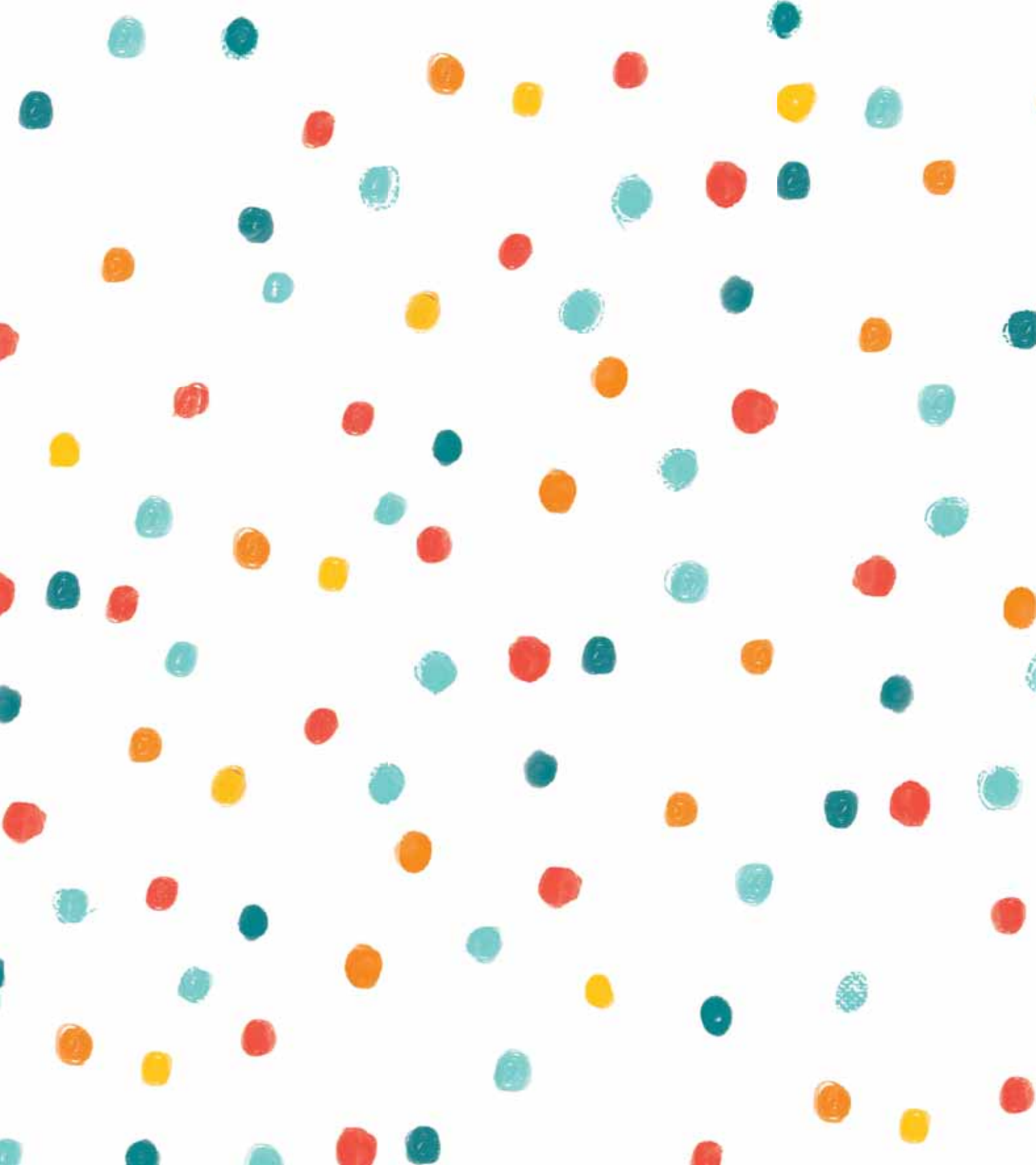
AGNIESZKA
FILIPOWSKÁ

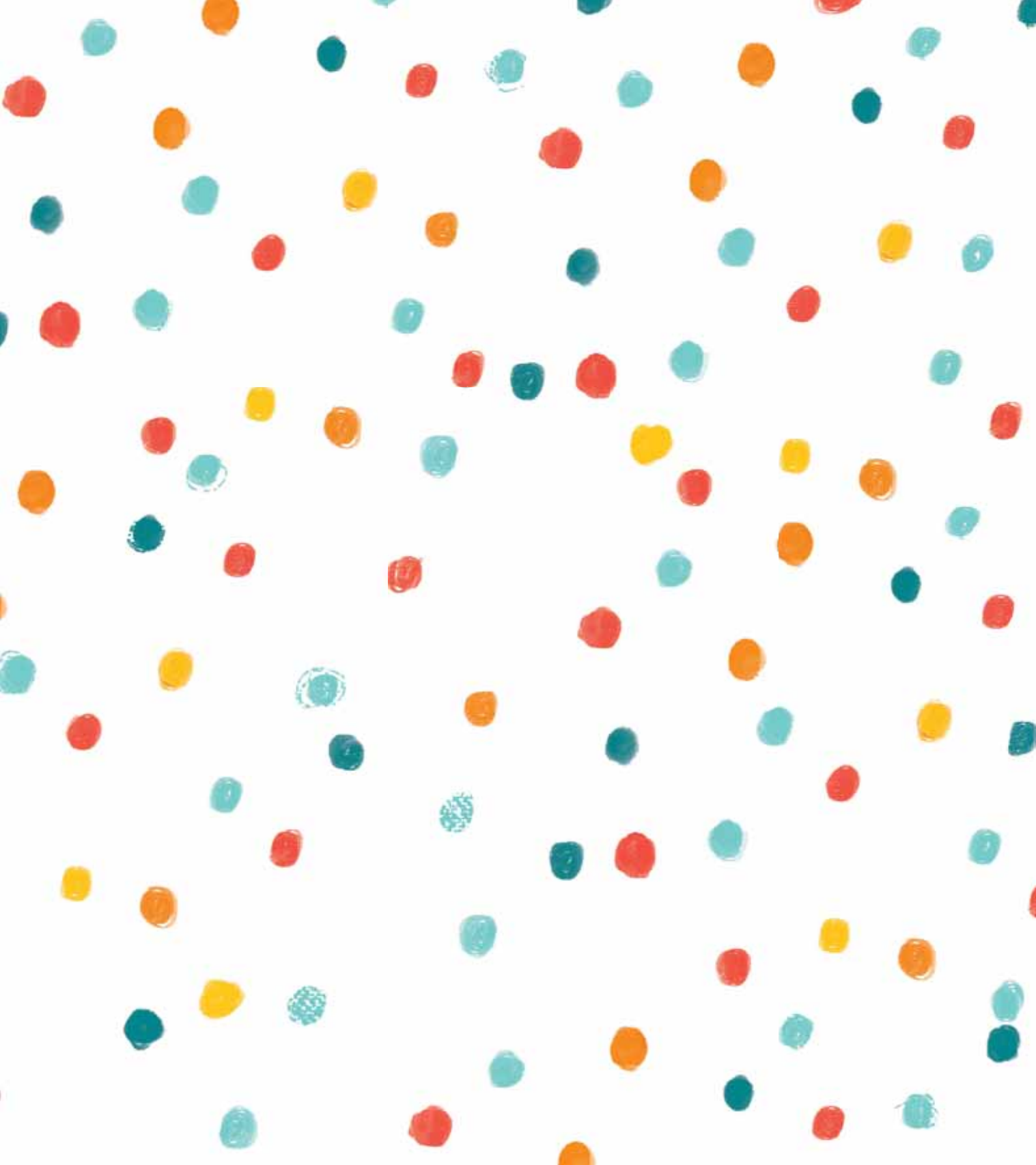
ZOJA

a ružový
bicykel

lep

Agnieszka Filipowska
Zoja i różowy rowerek

© Copyright for text and illustrations by Agnieszka Filipowska

© Copyright for cover and illustrations by Wydawnictwo Zielona Sowa Sp. z o.o., 2025

This translation of *Zoja i różowy rowerek* is published

by arrangement with Wydawnictwo Zielona Sowa Sp. z o.o.

Translation © 2026 by Silvia Kaščáková

Slovak edition © 2026 by IKAR, a.s.

Všetky práva sú vyhradené. Nijaká časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať, ukladať do informačných systémov ani prenášať v akejkoľvek podobe či akýmkoľvek spôsobom – elektronicky, mechanicky, fotokopírovaním, nahrávaním alebo inak – bez predchádzajúceho písomného súhlasu vlastníka autorských práv.

Preklad z poľského originálu *Zoja i różowy rowerek*

(Wydawnictwo Zielona Sowa, Warszawa 2025)

Silvia Kaščáková

Redakčná úprava Dana Guričanová

Technická redaktorka Helena Oleňová

Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s. – Stonožka, Bratislava

v roku 2026 ako svoju 2 725. publikáciu v elektronickej podobe.

Prvé vydanie

Sadzba a zalomenie do strán ITEM, spol. s r. o., Bratislava

IKAR, a.s.

Miletičova 23

821 09 Bratislava

www.ikar.sk | ikar@ikar.sk

ISBN 978-80-575-0735-2

Agnieszka Filipowská

ZOJJA

a ružový
bicykel

Preložila Silvia Kaščáková

štonožka

Toto je Zoja.

Má štyri roky.
Rada kreslí a jej obľúbená
farba je tyrkysová.

králik Ňufko

lišiak
Ryšiak

Toto je Zojina rodina:

mama
Karolína
a ocko
Kubo

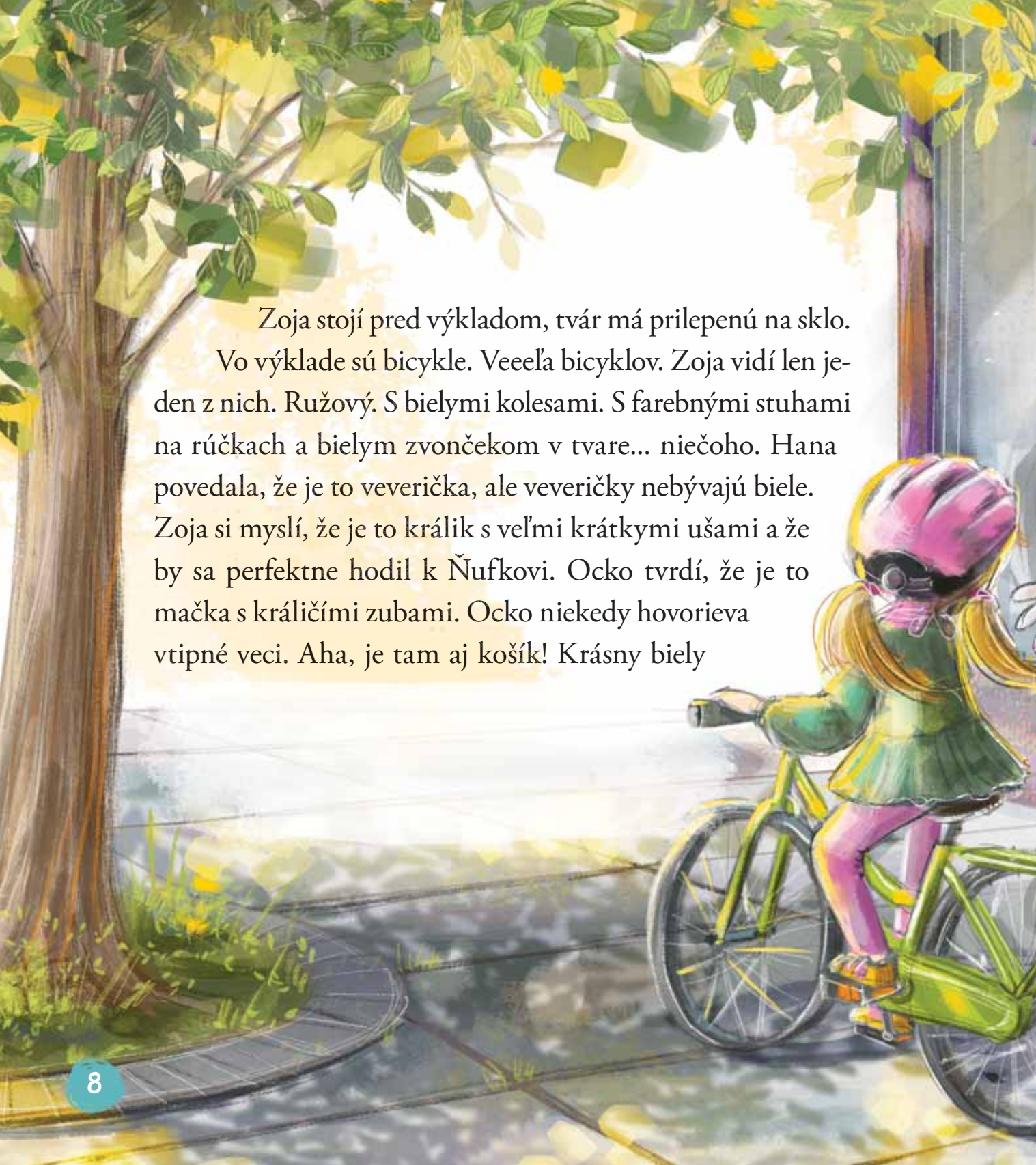
Ocko robí najlepšie
špenátové palacinky
na svete.

Keď mama číta
dievčatám knihy,
dokáže napodobniť hlas
akéhokoľvek zvierťa!

staršia sestra
Hana

Hana má sedem rokov.
Má rada víly, kone,
chameleóny a ružovú
farbu.

Čo asi teraz Zoja robí?

A colorful illustration of a young girl with blonde pigtails, wearing a pink helmet and a green dress, riding a green bicycle. She is positioned on the right side of the page, looking out of a window. The background shows a large tree with green and yellow leaves on the left, and a bright, hazy outdoor scene with a path and a fence. The overall style is soft and painterly.

Zoja stojí pred výkladom, tvár má prilepenú na sklo.
Vo výklade sú bicykle. Veeľa bicyklov. Zoja vidí len jeden z nich. Ružový. S bielymi kolesami. S farebnými stuhami na rúčkach a bielym zvončekom v tvare... niečoho. Hana povedala, že je to veverička, ale veveričky nebývajú biele. Zoja si myslí, že je to králik s veľmi krátkymi ušami a že by sa perfektne hodil k Ňufkovi. Ocko tvrdí, že je to mačka s králičími zubami. Ocko niekedy hovoríeva vtipné veci. Aha, je tam aj košík! Krásny biely

košík vpredu, ako stvorený pre Ňufka... Zoja si predstavuje, ako sa spolu rútia parkom, králičie uši trepocú vo vetre, ľahko predbehnú Hanu a okoloidúci sa na nich pozerajú s obdivom...

„Zoja, poďme už,“ nalieha otec a snaží sa chytiť dcéru za ruku.

Zojka zapiští a odtiahne sa. S blaženým výrazom ďalej olizuje sklo výkladu.

„Ehm!“ ozve sa odkašľanie.

Majiteľ obchodu s bicyklami vychádza von a vyčítavo sa pozrie na otca.

„Zoja, poďme!“ Otec sa zúfalo snaží odtrhnúť dcéru od výkladu.

„Nieeee!!!“ Dievčatko zapiští, dupne nohou, zamáva rukami a opäť obdivuje ružový zázrak.

„Viete, tieto sklá čistíme rôznymi prostriedkami, tak aby dieťa neochorelo,“ poznamená predavač a strasie sa pri pohľade na odtlačky špinavých prstov, mokré od slín. (Zoja totiž predtým zjedla čučoriedkový mafin.)

„Áno... Veľmi ma to mrzí... Viem... Ideme... Hneď to utriem...“ zalapá po dychu otec a snaží sa odtrhnúť dcéru od výkladu.

Má pocit, akoby to ani nebolo dievča, ale malá chobotnica, je naozaj ťažké odlepiť tie špinavé rúčky od skla. Že by mala také lepkavé ruky od toho mafina? Konečne sa mu to podarí!

Zoja sa však rozplače.

„Chcem bicyklík!“ kričí.

„Máš bicyklík,“ presviedča ju otec a vyťahuje z batoha vlhčené obrúsky. Utiera Zoji ruky a potom sa snaží umyť okno.

„Chcem ten! Ružový!“

„Veď ty nemáš rada ružovú,“ prekvapene hovorí otec a snaží sa dočistiť okno suchou papierovou vreckovkou.

„Páči sa mi! Milujem ho!!! Ten ružový... bicyklíííík!“ kričí Zoja.

„Dám vám zľavu, keď sa vašej dcérke tak páči. A pridám zvonček zadarmo,“ láka predavač, keď Zoja na chvíľočku stíchne, aby sa zhlboka nadýchla.

„Áááno!“ skríkne Zoja. „Chcem zvonček!“

„Nie,“ rázne hovorí otec. „Ďakujem. Zoja už bicykel má.“

„Tento?“ pýta sa predavač a ukazuje na Hanu, ktorá krúži okolo.

„Tento je pre ňu veľký. Príliš veľký,“ hovorí s profesionálnym výrazom.

„Mala by mať svoj vlastný, menší.“

„Bééé!“ vreští dievča.

„Nie, ten nie.“ Otec stráca trpezlivosť. „Má svoj, menší, ale nechce sa na ňom vozit!“

„Lebo nie je ružový!“ kričí Zoja zúfalo. „Chcem ten ružový!“ nástojí a rozplače sa. „S králikom!“

„Vidíte, čo ste spôsobili?“ karhá otec predavača. Predavač sa zatvári urazene, vytiahne čistič okien a nastrieka ho tam, kde boli pred chvíľou Zojine ruky. Otec sa naňho vyčítavo pozrie a odíde so vzlykajúcou Zojou v náručí. Len Hana je šťastná, lebo sa konečne vybrali do parku!

